30/09/2020

Άγιος Γρηγόριος, ο φωτιστής της Αρμενίας

/ Βίοι Αγίων

Έζησε και μαρτύρησε επί αυτοκρατορίας Διοκλητιανού.

Ήταν γιος του Ανάκ, ο οποίος ήταν συγγενής του βασιλιά της Αρμενίας Κουσαρώ. Ο πατέρας του Αγίου Γρηγορίου ήταν ένας από τους υπεύθυνους για τη δολοφονία του βασιλιά της Αρμενίας. Οι Αρμένιοι για να εκδικηθούν σκότωσαν τον Ανάκ και την οικογένειά του, εκτός από τον Γρηγόριο και έναν αδελφό του. Μετά από χρόνια ο γιος του Κουσαρώ, ο Τηριδάτης, συνέλαβε τον Γρηγόριο επειδή ήταν χριστιανός και τον βασάνισε σκληρά. Όταν δε έμαθε ότι πρόκειται για το γιο του Ανάκ, ο οποίος ευθυνόταν για τη δολοφονία του πατέρα του, διέταξε να τον ρίξουν

σε λάκκο με φίδια και άλλα ερπετά. Ο Γρηγόριος όχι μόνο δεν έπαθε τίποτα αλλά επέζησε για 15 χρόνια τρεφόμενος με το ψωμί που του πήγαινε κρυφά μια χήρα.

Έζησε και μαρτύρησε επί αυτοκρατορίας Διοκλητιανού.

Κάποια στιγμή ο Τηριδάτης παραφρόνησε. Η αδελφή του βασιλιά άκουσε μία μέρα φωνή, η οποία της έλεγε πως αν ήθελε να θεραπευτεί ο αδελφός της θα έπρεπε να ελευθερώσουν τον Γρηγόριο. Πράγματι όταν βγήκε από τον λάκκο ο Άγιος θεράπευσε τον βασιλιά.
Εξεδήμησε εις Κύριον εν ειρήνη.

Για να καταστεί φωτιστής, ο Γρηγόριος, πέρασε από δύο βασικά στάδια πνευματικών εμπειριών, τα οποία είναι απαραίτητα να τα έχει κάποιος για να επιτελέσει το ιεραποστολικό έργο. Το πρώτο στάδιο είναι η σταθερή και ακλόνητη πίστη στον Ιησού Χριστό, γνωρίζοντας ότι Αυτός είναι η ζωή, το φως, το Α και το Ω της ζωής του ανθρώπου και ευρύτερα της υπάρξεώς του, είναι ο μοναδικός αληθινός Θεός ο αποκαλυφθείς και φανερωθείς στον κόσμο.

Το δεύτερο στάδιο είναι αυτό που έλεγε ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος «καθαρθήναι δεί πρώτον, είτα καθάραι· σοφισθήναι, και είτα σοφίσαι· γενέσθαι φως, και φωτίσαι· εγγίσαι Θεώ, και προσαγαγείν άλλους· αγιασθήναι, και αγιάσθαι »[5]. Με τη ζωή του και την ιεραποστολική του διακονία απέδειξε τρανότατα πως είναι εφαρμόσιμο το λόγιο του Αγίου.

Αιτία των βασανιστηρίων που υπέστη από τον Τιριδάτη δεν ήταν μόνο η δολοφονία που είχε κάνει ο πατέρας του, αλλά και το γεγονός ότι ο Τιριδάτης είχε ασπαστεί μια αρχαία πολυθεϊστική θρησκεία.

Όπως προείπαμε, έδωσε διαταγή να ανοίξουν ένα βαθύ λάκκο, στην πόλη Αρταξά και αφού έδεσαν πισθάγκωνα το Γρηγόριο, τον έριξαν στην τάφρο για να φαγωθεί από τα θηρία και τα δηλητηριώδη ερπετά, τα οποία έριξαν μαζί του, με πρόσχημα τη θρησκεία. Στην ουσία όμως, του κρατούσε μίσος λόγω του φόνου του πατέρα του, Κουσαρώ, από τον Ανάκ, πατέρα του Αγίου Γρηγορίου, και τον Αρτασείρα, βασιλιά των Περσών. Την εποχή που ο Γρηγόριος ήταν κλεισμένος στις φυλακές δέχθηκε την επίσκεψη μιας ομάδας χριστιανών παρθένων και ο Τιριδάτης ερωτεύθηκε σφοδρά μια από αυτές, τη Ριψίμη. Αυτή απέρριψε τον έρωτα του και ο ίδιος εξοργισμένος τις σκότωσε όλες αλλά στην συνέχεια αρρώστησε βαριά από ανίατη ασθένεια. Η αδελφή του, που είχε ασπαστεί τον χριστιανισμό, το θεώρησε ως θεία τιμωρία και είδε όραμα ότι μόνο ο φυλακισμένος σε σκληρές συνθήκες Γρηγόριος θα μπορούσε να γιατρέψει τον αδελφό της από την ασθένεια. Ο απελπισμένος Τιριδάτης τον αποφυλάκισε και ο Γρηγόριος με θαυματουργό τρόπο

τον γιάτρεψε από την αρρώστια που τον οδηγούσε σε βέβαιο θάνατο.

Ο Γρηγόριος έχοντας ως βοηθό, ελπίδα και στήριγμα τον Κύριο ημών Ιησού Χριστό, επέζησε χωρίς να πάθε κάτι στις φυλακές, για 15 συνεχόμενα χρόνια. Τρεφόταν με το ψωμί που του πήγαινε κρυφά μια χήρα. Το τέλος του Γρηγορίου ήταν να πάθει σχιζοφρένια. Με τις προσευχές και τις δεήσεις του Αγίου, όμως, ο Τηριδάτης θεραπεύθηκε, μετανόησε και βαπτίσθηκε χριστιανός από τον Άγιο Γρηγόριο το 301 μ.Χ., ενδυσάμενος το Χριστό, το μόνο αληθινό Θεό, όχι μόνο εκείνος αλλά και όλο του το έθνος. Έτσι, ο Τιριδάτης επέβαλε στους Αρμενίους υπηκόους του τον Χριστιανισμό, 30 χρόνια πριν γίνει επιτρεπόμενη θρησκεία στη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία από τον Μέγα Κωνσταντίνο. Σε αυτό το σημείο να αναφέρω ότι ο Χριστιανισμός βρισκόταν υπό την προστασία του αυτοκράτορα, όταν ο Μέγας Κωνσταντίνος υπέγραψε το διάταγμα των Μεδιολάνων το 313 μ.Χ., με το οποίο θεσπιζόταν η αρχή της ανεξιθρησκείας. Το 311 μ.Χ. ο Μέγας Κωνσταντίνος έπαυσε τους διωγμούς με διάταγμα και στα Μεδιόλανα νομιμοποιήθηκε ο Χριστιανισμός ως «επιτρεπόμενη θρησκεία», όπου οι χριστιανοί προσεύχονταν στο δικό τους Θεό για την ευτυχία του κράτους.

Ο Άγιος Γρηγόριος ορίστηκε ιδρυτής και αρχηγός της Ορθόδοξης Εκκλησίας στην Αρμενία. Αποτελεί για εμάς παράδειγμα για την πίστη του στον Τριαδικό Θεό, την υπομονή του και την υπακοή στο θείο θέλημα. Ας έχουμε τις πρεσβείες του πάσας τας ημέρας της ζωής μας.

Πηγές: synaxarion.gr, pemptousia.gr